

ПРОТОКОЛЪ № 12.

Засѣдание на 22/4 Иулия 1878.

Присѣствоваха всички пълномощници.

Засѣданието се откри на 2¹/₂ часа и протокола № 10 се прие.

Прѣдсѣдателя наумява на Конгреса списъка № 9 на пристигналитѣ прошения и особено на съобщението отъ г. Ристича, съ което сърбскій министръ увѣдомява конгреса, че князь Миланъ го е опълномощилъ да обяви, че сърбското правителство се е рѣшило при първий случай да унищожи по законодателенъ начинъ и послѣдното ограничение на еврейскитѣ жители въ Сърбія. Безъ да се простира въ разглежданието на въпроса, прѣдсѣдателя обръща внимание върху думитѣ „по законодателенъ начинъ“ и намира въ тѣхъ нѣкаква си припазливостъ, която и посочва на вниманието на високото събрание. Князь Бисмаркъ счита за нужно да констатира, че въ никой случай тая припазливостъ не ще ослаби силата на рѣшеніята на Конгреса.

Прѣдсѣдателя кани пълномощницитѣ да съобщатъ на Конгреса онова, което би имали да съобщатъ, и първий турски пълномощникъ напомнюва, че на 8-то засѣдание прѣдсѣдателя е оставилъ протокола отворенъ за новитѣ инструкции, които турското правителство ще даде на свѣтитѣ пълномощници по въпроса за завземанieto на Босна и Ерцеговина отъ Австрия. Тѣзи инструкции като сж вече пристигнали, Кара-Теодори наша счита за своя длъжностъ да ги съобщи на високото събрание и прочита слѣдующата декларация:

„Турското Императорско правителство е обрѣжло сериозно внимание на исказаното съ Конгреса мнѣние за най-сгоднитѣ средства да се умиротворятъ Босна и Ерцеговина. То по-срѣща това мнѣние съ пълно довѣрие и си запазва правото да се споразумѣе направо и прѣдварително за това нѣщо съ Виенскій кабинетъ“.

Прѣдсѣдателя констатира, че станжлото на 8-то засѣдание въ конгреса съглашение за Босна и Ерцеговина е пълно и окончателно.

На дневенъ редъ дохожда разглежданието направеното отъ делимитационната комисия.